

जीत मां जीत जले

505, Shree Prasad House 35th Road, Bharatiya Sindhu Sabha Chowk,

Bandra (W), Mumbai – 400050.

Tel.: 67024256, 26057250

Volume 26 / No. 01

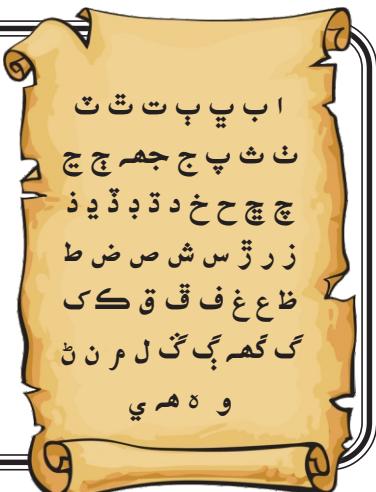
FEBRUARY 2021

Website: www.bharatiyasindhussabha.org E-mail: bssmumbai@gmail.com

Date of Publishing : 25TH OF EVERY MONTH

TEACH CHILDREN SINDHI MOTHER TONGUE AND SAVE OUR SINDHI HERITAGE

JAMNADAS CHANDNANI, Ex-SEM.

*Mother is Child's first Teacher and
Teacher is a Mother forever!*

to those that he/she hears around him. So if you want your child to learn our Sindhi language, it's best to introduce it in the first year of life.

Learning to speak in our Sindhi mother tongue is very important for a child's overall development and for our Community heritage.

As children reach the ages between one and three years, toddlers learn to walk without help, climb stairs and jump in place. They can hold a crayon, draw a circle, stack one block on top of another, use short sentences and even follow simple instructions, grasping is much quicker.

Being fluent in our Sindhi mother tongue, which is known as the native language, benefits the child in many ways.

It connects him/her to his culture, ensures better cognitive development, challenges the brain and improves social-emotional development.

More accurate age range is "between 3 and 7 years". However, most children by the age of five no longer use "baby-talk" and can construct most of what they say properly as per the spoken language around them.

Biological theories indicate that from birth to age three are the most important years in a child's development. The older child gets more difficult to learn a new language and is harder to pick up. Every infant is born with the ability to mimic the sounds of any language.

If you are a bilingual family (or have a bilingual caregiver), have one parent (and/or caregiver) speak the Sindhi native language to the baby all the time so he/she has a chance to

become fully "immersed" in it.

If you haven't begun the native(Sindhi) language in the first year, it's best to wait until your child is about 2-1/2 years or until after he/she has undergone a "vocabulary explosion" which generally begins at 18 to 20 months.

1) Make a routine of teaching your language at home. Start with something simple. Make your own flash cards in your language and go over them before going to bed. Slowly start adding other concepts like alphabets and vocabulary.

2) Find fun story books in your language at your home, read them to your child. Make the language lessons fun.

3) If you cannot find books in your own language, you can make one up! Help your child to translate sentences. Depending on their literacy, they can even write their own stories.

4) Find rhymes and poems in your own language. Songs are a great way for children to memorize words. Then talk to them about what the poem means.

5) Involve your children in simple tasks, and use your language in carrying them out — whether it's preparing a snack or tidying up. You can start by pointing out names or colours, counting, then building up to simple sentence structures.

6) Try and organize a regular get-together with other Sindhi parents like-minded and children who are interested in keeping up with Sindhi mother tongue. You can organize games, pictures or even small videos.

7) There are enumerable Sindhi NGOs in Bharat. Many of them in Western part of Bharat;

Rajasthan, Madhya Pradesh, Gujarat and Maharashtra. Find a class in the vicinity if there is no class, NGOs to start a class of not more than 10/12 children students.

8) If your child doesn't have the chance to learn Sindhi language at home, you can enroll him/her in a language class for children. Some schools offer classes for kids as young as age 2 years while others provide classes for the preschool and school-age set.

9) When looking for a class, make sure it meets the following criteria:

a) It is taught by a native speaker. Children who learn a particular language before the onset of puberty have the potential to speak it with a near-native accent. That's why it's particularly important for kids to learn to repeat words and phrases properly. You should also try to find a class in which the teacher speaks Sindhi language exclusively in the classroom (no any other language like English, Hindi etc.) and immerses the students in its sounds.

b) It is fun and engaging for kids. A good children's class should use songs, arts and crafts, games, and other child-friendly activities to teach language. In a preschool class, an instructor might give the students toy farm animals to play with, while teaching a song about them in Sindhi. Older kids might focus on activities such as puppetry, and folk dancing to build conversation and vocabulary skills and learn about the native culture.

10) It is the right size and length for your child. Some schools offer private lessons, which allow children to learn at an individual pace, as well as group lessons, which can include 10 to 12 kids at a time. Classes can also range in length,

from, say, 45 minutes to 90 minutes or longer. Before you enroll your child in any program, ask whether you can observe a class so that you can decide whether it's the right one for your child and whether he/she will enjoy it over time.

11) While classes can provide a good foundation for language learning, you'll want to reinforce the concepts at home. Here are some ways to keep the spirit alive:

i) Introduce your child to Sindhi language like picture books, videos, tapes, CDs, and TV shows geared toward young children.

ii) Label household objects in Sindhi language, and practice identifying them.

iii) They have a greater sensitivity to language and a better ear for listening.

It can help him/her feel connected to his own heritage.

It's a lot of fun!

BUDGET 2021 HIGHLIGHTS

Economic Reforms & Schemes

The overall capital expenditure for FY 2021-22 is Rs.5.54 lakh crore. Since the healthcare sector's improvement is the need-of-the-hour, FM proposed a new centrally sponsored scheme, PM Aatmanirbhar Swasth Bharat Yojana, with an outlay of about Rs.64,180 crore over six years. Further, the Budget outlay for Health and Wellbeing is estimated to be Rs.2,23,846 crore for FY 2021-22, which is a rise by 137% Y-o-Y basis. The increased allocation is expected

to expand and strengthen existing national health institutions, National Centre for Disease Control (NCDC), Health Emergency Operation Centers and mobile hospitals. Another major highlight was the increase in the FDI limits in the insurance sector from 49% to 74%. The government plans to divest two PSUs as well as one insurance company.

Direct Tax Proposals

I. IT relaxation for senior citizens of 75 years age and above:

It has been proposed to exempt the senior citizens from filing income tax returns if pension income and interest income are their only annual income source. Section 194P has been newly inserted to enforce the banks to deduct tax on senior citizens more than 75 years of age who have a pension and interest income from the bank.

II. Reduction in time for IT Proceedings:

Except in cases of serious tax evasion, assessment proceedings in the rest of the cases shall be reopened only up to three years, against the earlier time limit of six years.

III. Constitution of 'Dispute Resolution Committee':

Those assessed with a taxable income of up to Rs.50 lakh (for small and medium taxpayers) and any disputed income of Rs.10 lakh can approach this committee under section 245MA. It will prevent new disputes and settle the issue at the initial stage.

IV. National Faceless Income Tax Appellate Tribunal Centre:

Provision is made for faceless proceedings before the Income Tax Appellate Tribunal (ITAT) in a jurisdiction less manner. It will reduce the cost of compliance for taxpayers, and increase transparency in the disposal of appeals.

Further, it will also help achieve even distribution of work in different benches and ensure efficient administration.

V. Tax incentives to startups:

The tax holiday for startups has been extended by one more year up to 31st March 2022.

VI. Relaxations to NRI:

There is a proposal to notify rules for removing hardship for double taxation.

VII. Pre-filing of returns to be forefront:

Pre-filling will be allowed for salary, tax payments, TDS, etc. Further, details of capital gains from listed securities, dividend income, etc. will be prefilled.

VIII. Advance Tax on dividend income:

Advance tax will henceforth be applicable on dividend income only after its declaration. Tax holidays are proposed for aircraft leasing and rental companies.

IX. Disallowance of PF contribution:

In case the employee's PF contribution was deducted but not deposited by the employer, it will not be allowed as a deduction for the employer.

X. Section 43CA stands amended:

The stamp duty value can be up to 120% (earlier 110%) of the consideration if the transfer of "residential unit", which means an independent housing unit is made between 12th November 2020 and 30th June 2021.

XI. Amendment to Section 44ADA (Presumptive taxation for Professionals):

Section 44ADA applied to all the

assessees being residents in India. Now onwards, it applies only to the resident individual, Hindu Undivided Family (HUF) or a partnership firm, other than LLP.

XII. Section 80EEA deduction extended:

The affordable housing additional deduction was extended till 31st March 2022. The tax exemption has been granted for affordable rental projects.

Indirect Tax Proposals

I. Section 16 amended to allow taxpayers' claim of the input tax credit based on GSTR-2A and GSTR-2B.

II. Section 50 of the CGST Act is being amended to provide for a retrospective charge of interest on net cash liability with effect from the 1st July 2017.

III. Section 35 and 44 amended: Mandatory requirement of furnishing the GST reconciliation report signed by the specified professional is relaxed by allowing the filing of annual return on a self-certification basis. The Commissioner can exempt a class of taxpayers from the requirement of filing the annual return.

PURRAM MAHESH TEJWANI

CHANGE IN TELEPHONE NUMBERS

**BHARATIYA SINDHU
SABHA MUMBAI**

**CHANGE IN TELEPHONE
CONTACT NO.26488240,
NUMBER DISCONTINUED**

**NEW CONTACT NO.
67024256. PLEASE NOTE.**

દાદા વાધવાણીઅ જી ડેખારિયલ રાહ - અજુ કાર્યકર્તાઉનિ લાઇ રોશનુ મિનારુ આહે.

મહગવાન શ્રી કૃષ્ણ ગીતા જે ટિયે અધ્યાય જે ૨૧ શ્લોક મેં ચવનિ થા:

યત् યત् આચરતિ શ્રેષ્ઠ: તત् તત् એવ ઇતર: જન:
સ: યત્ પ્રમાણમ् કુરુતે લોક: તત્ અનુવર્તતે
યાને :

પાર્થ, શ્રેષ્ઠ પુરુષ જેકો જેકો આચરણુ કનિ થા,
અન્ય રવાજી પુરુષ બિ ઉન અનુસારુ વતનિ કનિ
થા. ઉહો શ્રેષ્ઠ પુરુષુ જો કૃષ્ણ પ્રમાણુ કરે થો, લોક
બિ ઉન અનુસારુ હલનિ થા.

કૃષ્ણ મહગવાન જો ઇહો કથનિ દાદા જે
જીવન સાં બિલકુલુ લગ્બી થો અચે. દાદા ઝામટમલ
નંઢે હૂંડે ખાં મહાનુ ધ્યેય જી હાસિલાત લાઇ કષ્ટ
કશાલનિ માં હલી કરે જેકા પગડંડી ઠાહી, સા અજુ
હજારેં કાર્યકર્તાઉનિ લાઇ રોશનુ રાહ બણિજી વર્ઝ
આહે, જંહિં તે હલી હુ સિન્ધિયત, સિન્ધી સમાજ એં
રાષ્ટ્ર ખે ઔજ તે પહુચાઇણ જી કોશિશ કરે રહિયા
આહિનિ.

પંહિંજી નંઢી ઉમિર મેં ઈ, જવાનીઅ જી
શુરૂઆત મેં સંદનિ દિલિ જી દેશ ભવિત એં ધર્મ ખે
રાષ્ટ્રીય સ્વયં સેવક સંઘ રૂપી કૃષ્ણ મિલી વિયો.
જવાનુ ઝામટ પઢિયલુ ગુઢિયલુ તેજીઅ સાં ઉન રાહ
તે હલણ લગ્બો. પંહિંજે હિન હોશિયારુ પઢિયલ
ગુઢિયલ સાથીઅ ખે સંઘ જે રાહ તે હલંડો ડિસી
સિન્ધ જા સર્વે- હજારેં સિન્ધી જુવાન બિ સંઘ મેં અચી દેશ ભવિત અ
જે રાહ તે હલણ લગ્બો. ઝામટ જે ચવણ તે સર્વે સિન્ધી જુવાન
વિરિહાડે થિયણ ખાં અગુ સિન્ધી હિન્દુનિ તે થીંડંડ હમિલનિ
જો જવાબુ ઈંડીદે હિન્દુનિ જી રક્ષા કરણ મેં લગ્બી વિયા.

દુર્ભાગ્યપૂર્ણ વિરિહાડે થિયણ તે શ્રી વાધવાણીઅ એં બ્રિયનિ
ઓજરસ્વી તરુણનિ જો અનુકરણુ કંદે કેતિરા જુવાન સિન્ધી
હિન્દુનિ ખે સલામતીઅ સાં સિન્ધ માં બ્રાહ્મિઓરિ કઢી હિન્દુસ્તાન
મેં પહુચાઇણ મેં લગ્બી વિયા એં સર્વે કુટમ્બનિ જૂંજાનિયું બચાયાઓં.
ઇન કરે દાદા વાધવાણી એં બ્રિયા જુવાન વિરિહાડે ખાં ચડો પોડ

**Born on 10.03.1921
Birth Centenary Year**

ભારત મેં આયા.

હિન્દુસ્તાન મેં અચી ઉહે ચુપુ ન વેઠા. શ્રી
ઝામટમલ વાધવાણી, હશુ આડવાણી, રમણલાલ બ્રોધા,
હરી સામતાણી એં ટેકચંદ મીરપુરીઅ ખે સિન્ધિયુનિ જે
વસાઇણ જે કમ મેં લગ્બુ ડિસી સર્વે સિન્ધી એં લોકલ
જુવાન ઇન કમ મેં ટિપી પિયા.

અહિડિયુનિ ડુખિયુનિ એં ડુતિડિયલ હાલતુનિ
મેં ઉનહનિ શ્રેષ્ઠ સિન્ધી જુવાનનિ સિન્ધી કાલોનિયુનિ
મેં સંઘ જૂં શાખાઊં શુરૂ કયૂં એં ઉનહનિ ખે ડિસી તમામુ
વડે અંદાજ મેં સિન્ધી સમાજ શાખાઉનિ મેં અચણ લગ્બો.

एतिरे कळू जो सिन्धियुनि जो ब्रियो नालो ई संघी ऐं जन संघी पझी वियो.

१९७२ ई. में जन संघ जी शुरुआत थी. शुरुआत खां ई दादा वाधवाणी, श्री लाल आडवाणी, श्री हशू आडवाणी अ जी उन में अगुवानीअ करे सिन्धी समाज जो हिकु तमामु वडो हिसो उन सां जुडी वियो, जो अजु ताई बि काइमु आहे. सिन्धियुनि खे हिन्दुस्तान जी राजनीतिअ में जोको बि थोरे एविज्ञीपिणो आहे सो इन करे ई आहे.

दादा वाधवाणी ऐं हशू आडवाणीअ सिन्धी समाज ऐं देश में विद्या जो महत्व समझी हिक नंडे स्कूल सां शुरुआत कई. अजु विवेकानंद एजयूके शन सोसाइटी कंहिं यूनिवर्सिटीअ खां घटि कोन्हे. इन खां वधीक आनंद जी ग्यालिं आहे जो एडो वडो कार्य अजु सफलता सां के जुवान ऐं विचीं उमिरि जा कार्यकर्ता तमामु काम्याबीअ सां हलाए रहिया आहिनि, संदनि राहते वधी रहिया आहिनि.

सिन्धियत, सिन्धी बोली ऐं सिन्धी सुवाणप बचाइणु ऐं वधाइणु ऐं देश प्रेम सां जोडण लाई दादा वाधवाणी ग्रोठ ग्रोठ में वती भारतीय सिन्धू सभा जूं शाखाऊं खोलियाऊं . दादा जे वजण कघां पोइ बि भा.सि.सभा जा कार्यकर्ता राति ईंहं कम में लग्ल आहिनि. न सिर्फ एतिरो, पर भा.सि.सभा जो अखिल भारतीय महिला विभागु ऐं युवा विभागु बि खडा कया विया आहिनि. भा.सि.सभा जे कार्यकर्ताउनि जे कोशिशुनि सां केतरनि प्रान्तनि में सिन्धी साहित्य अकादिमियूं पिणि खुलियूं आहिनि. कार्यकर्ता दादा जे डेखारियल हिन मार्ग ते वधी रहिया आहिनि.

राष्ट्रीय सिन्धी बोली ऐं विकास परिषद जा जड्हिं दादा वाईस चेयरमन हुआ तड्हिं सिन्धियत जे वाधारे लाई हुननि घणेई योजनाऊं चालू करायूं पर सभ खां महत्वपूर्ण हुओ नंदनि सिन्धी बारनि ताई जीजल जी बोली पहुचाइणु, इन लाई हुननि सजे देश में सिन्धी सेखारण जा सवें किलास

चालू कराया. उन लाई सुठा दरिसा किताब तयारु कराया. सवें कार्यकर्ताउनि सन्दनि चवण ते किलास चालू कया. संदनि उहिदे पूरे थियण खां पोइ ब्रिये वाईस चेयरमन अचण ते उहे किलास बन्दि कराया विया. दादा अबा जीअरा हुआ, हुननि चयो त भागिया, इहे किलास कंहिं बि हालत में चालू थियणु खपनि. सन्दनि चवण ते हिक पासे भा.सि.सभा इहे किलास चालू रखिया ऐं ब्रिये पासे लेखनि, सभाउनि, सन्तनि महात्माउनि ऐं आदरणीय राम ज्येठमलाणी ऐं दादा लाल कृष्ण आडवाणीअ खां चवाइण वगैरह नमूननि सां रा.सि.बो.वि.परिषद ते दबाउ आंदो त इहे किलास वरी चालू कया वउनि. हिन तहरीक खे सभिनी सिन्धी अखबारुनि, लेखकनि, विद्वाननि, समाजिक संस्थाउनि अहिडो त खणी वरितो जो आखिरि में रा.सि.बो.वि.परिषद खे वरी किलास चालू कराइण पिया. विवेक सिन्धी केन्द्र अजु देस्घ में सभ कघां वधीक बार सिन्धी इम्तिहाननि में विहारे रहिया आहिनि. वधि में वधि बार मुम्बईअ जहिडे शहर मां वेही रहिया आहिनि. आहे न दादा जे राहते हलण जो कमालु !

दादा हिकु सुठा लेखक ऐं वक्ता बि हुआ. सन्दनि खां सिखी अजु भा.सि.सभा ऐं ब्रियनि संस्थाउनि में विचारवान लेखक ऐं वक्ता तयारु थी विया आहिनि.

दादा खे मन्दरानि, गुरुद्वारानि, साधु सन्तनि वगैरक लाई अथाह इजत हुई. हू धर्म खे वहिवार में आर्णिदा हुआ. सन्दनि डेखारियल राह ते हली कार्यकर्ता बि धर्म खे रोजमरह जे व्यवहार में आणे रहिया आहिनि. रोशनि राह कई तव्हां, हलणु सवलो थियो असांये. कंदार्सी कम सभु पूरा, डियूं था विश्वासु तव्हांये.

राधाकृष्ण भागिया

वूमेन्स - डे

अमां अमां, मां जीअणु थी चाहियां,
भाउ वांगुरु थजु तुंहिंजी पीअणु थी चाहियां.
रतु सतुड़ेई, अमड़िपालियो तोखे,
चुकाइ कर्जु पहिंजो, हीअं न मारि मूंखे
मारे मूंखे हाइ, पछताईदीअ डाढ़ो पोइ,
पुटु अथई पुटु, जेसी मिलेसि जोइ.
मारे छड़िबियूं जे गर्भ में, हीअं धीअर,
त ईंदो किथां पुटु, जे न रहंदी अमड़ि.
जनमु मूंखे डे, ओ मिठडी अमां,
अची पेर तुंहिंजा मां सउ दफ़ा चुङ्कां,
पुट - धीअ में, रखु न को गुमान,
जिंदगीअ में वधाईदसि मां बि तुहिंजो शानु.

जिंहिं समाज में कुखिं में हूंदे धीअ माउ खां पंहिंजी जिंदगीअ जी बीख थी घुरे, माउ खे जिंदह रहण लाइ हींअ आजियूं - नीजारियूं थी करे, उन समाज में अर्सी अर्ठीं मार्च ते वूमेन्स-डे मल्हाइण जी हिमाकत था करियूं, छ हिकु ईंहुं नारीअ जे नाले करे, अर्सी उन्हनि खे वडो शकित-शाली बणाए छडीदार्सी ? ? ? समाज में ज्ञालुनि जी जेका हालत आहे, उन्हनि जी जेका दुर्गति थी रही आहे, छ अर्सी उनखां वाक्रिफ न आहियू? नारीअ खे जेकडहिं शक्तिशाली बनाइणो आहे त उन्हनि खे सियासती, समाजिक, तइलीमी ऐं माली खेत्र में बराबरीअ जो हिस्सेदार बणायो, उन्हनि ते अत्याचार करण वारनि खे अहिडियूं सजाऊं डियूं जो डिरी-बुधी अत्याचारियुनि जो रुहु कंबी वजे.

को ज्ञानो हो जडहिं समाज में ज्ञालुनि जो बि वडो रुतिबो हो. हूं बि मर्दनि सां कुल्हो - कुल्हे सां मिलाए कमु कंदियूं हुयूं. तडहिं इहा मान्यता हुई त जिते नारीअ जो सन्मानुं कयो थो वजे, ज्ञालुनि जी पूजा कई थी वजे, उते देवताउनि जो वासु थो हुजे. समाज तडहिं परुष-

प्रधान न हो. मातृ-प्रधान कुटुम्ब हुआ. घर जूं वागूं फैसिलनि करण जो हकु, धन-दैलत मिलिकियत माउ जे हथ में हुई. उन वक्त जूं महान नारियूं जहिडोकि गार्डी, मैत्रयी, झांसीअ जी राणी लक्ष्मी बाई, राणी दुर्गावती, अहिल्या बाई वगैरह तेजफहम, विदुषी, दूरांदेश, समझू ऐं बहादुर नारियूं हुयूं, पर पोइ धीरे-धीरे समाज पुरुष-प्रधान थींदो वियो ऐं ज्ञालुनि खे दोयम दर्जे जो नागरिक सम्मिलियो वजण लग्यो, जिंहिं खे न हो वोट जो को हकु ऐं न ई कंहिं फैसिले करण जी आजादी. पर अजु जूं ज्ञालूं मर्द जे भेट में वीह आहिनि न कि उण्वीह. हूं हरि कम में अग्रियां आहिनि. हूं औरतुनि जे कमनि सां गडोगडु सभु मर्दाणा कम बि करे थियूं सघनि आहे को मर्दु, जो चई सधे त हूं औरतुनि जा सभु कमु करे थो सधे. न बिल्कुल न, ऑटो रिक्षा हुलाइण खां वठी, पाइलट बणिजी, कल्पना चावला वांगुरु स्पेस क्राप्ट में कमु करे थियूं सघनि अज्ञु जी नारी अबुला न आहे. उन जो आत्माविश्वासुई उन जो बलु आहे.

“जडहिं नारीअ में आ एतिरी शक्ती सारी त कीअं चऊं अर्सी उन खे वेचारी”.
नारी वेचारी थी बि कीअं थी सधे ?
सिन्धी शाइर सचल सरमस्त जे लफ़जनि में
“नूरी नारी नाहियां, आहियां रबु जबार नारी नर खे ईश्वर वटां मिलयल हिक सूखिडी आहे”.
नर जी नारीअ बिना कल्पना करणु अधूरी आहे. शिवजी खे बि अर्धनारीश्वर थो चयो वजे. प्रकृति ऐं परमेश्वरु हिकु आहिनि. प्रकृति बिना प्रभुअ जी कल्पना न थी करे सधिजे, जीअं पाण्यठिं बिना पाणीअ जी. भगुवान कृष्ण बि नारीअ जे सन्मान में मोर जो खंभु पंहिजे मुकुट में धारणु कयो आहे.

इहा हकीकत आहे, त ईश्वर बि नारीअ जो

स्वाद जो संसार

सन्मानु थो करे. इहा हिक हकीकत आहे त जडहिं कवि जयदेव “गीत-गोविंद” जी रचना करे रहियो हो त हिक हंधि लिखण थे चाहियाई त कृष्ण राधा खे थो चवे, “हे राधा, तू मुंहिंजे मधे ते पंहिंजो पेरु रखु”. समाज जे डप ऐं नाराजगीअ जो रुयालु करे जयदेव इं न लिखियो, पर चवनि था त जडहिं नदीअ ते स्नानु करण वियो त पुठियां संदसि घर में कृष्ण भगवान हुन जो रूप धारे आयो ऐं संदसि ग्रंथ में पाण अची लिखी वियो त ‘ए राधा, तू मुंहिंजे मधे ते पंहिंजो पेरु रखु. हाणे जडहिं परमात्मा बि नारीअ खे इजत डुनी आहे त अर्सीं छो न था डियुं?

महात्मा गांधीजी चयो त जेकडहिं माणहुनि खे सुजागु करिणो आहे त ज्ञालुनि खे सुजागु कयो. हिक मर्द खे तैलीमयापता कबो त सिर्फ उहो ई तइलीमयापत थींदो, पर जे हिक औरत खे तैलीमयापता कबो त सजी पीढी शिक्षित थी वेंदी.

“नारीअ खे न समझो बेकारु, आहे हूअ जीवन जो आधारु, नारी समाज जी रचनाकार आहे, शिल्पकार आहे. नारी पोइ उहा माउ हुजे या भेण, ज्ञाल हुजे या धीअ, उन जी इजत करियो.

धीअरु बि किथे सभिनी जे किस्मत में हूंदियूं आहिनि, मालिक खे जेको घर पसंदि ईंदो आहे उन जे धणीअ खे धीअ रूपी दौलत सां मालामालु कंदो आहे. पुटनि ऐं पुरुषनि खे समझणु घुरिजे त जेका आजादी हू माणे रहिया आहिनि, जेका इजत हुननि खे मिली रही आहे, सागी आजादी ऐं इजत जो नारीअ खे बि हकु आहे.

“फर्जनि सां गङ्गा, नारी भरे रही आ उडाम न का शिकवा-शिकायत, न मुंह ते का थकान”.

“नारी बि छुही सघे आसमान, मौके जी आ हुन खे तलाश.

निर्मला चावला

(1) सलूणियूंसेयूं:-

सामग्री:- बेबीनो थुल्हियुनि सेयूनि जो पैकेटु या 200 ग्राम वरमीसिली, हिकु बसरु, हिकु टमाटो, हिक गजर, हिकु शिमला मिर्च, 50 ग्राम ताजा मटर, 50 ग्रामबोहीमुड, हिकु वडो चम्चो धोतल मुडनि जी ढालि, ब्र या चारि स्वाद अनुसारु सावा मिर्च, हिकु लीमो, हिकु चम्चो ग्राढा मिर्च पीठल, नंदो चम्चो सुका पीठल धाणा, लूण, 2 चम्चा तेल या गीहु, 1 / 2 चम्चो हैड, हिकु नंदो चम्चो औरि (राई), पंज-अठ कढी पता.

विधी :- थुल्हे तरे वारी तईअ में तेलु गर्म करे उन में औरि विझिजे, जडहि राई टिडिके त उन में सन्हो कटियल बसरु विझी, उन खे गुलाबी थियण ताई पचाइजे, बसरु पची वबे त उन में सन्हो कुतिरि कयलु टमाटो विझिजे ऐं थोडो लूण बि विझी छडिजे, लूण विझण करे बसरु ऐं टमाटो तमामु सुठे नमूने ग्ररी ऐं सिजी वेंदा. पोइ उन में धोतल ढालि (ढालि पहिरी ई पाणीअ में पुराए रखिजे) कढी पता, सावा मिर्च ऐं सभु भाजियूं (तमामु सन्हियूं कटियल) विझी करे पोइ सुका मसाला (लूण, हैड, ग्राढा मिर्च ऐं सुका धाणा) उन खे ब्र-टे मिन्ट रिजाए, पाणी विझिजे. पाणी पंज मिन्ट टहिकाए, भाजियूं थोडियूं ग्ररी वजनि त उन में वरमीसिली विझिजनि. (वरमीसिली जेकडहिं सिकियल न आहिनि त पहिरी उहे, हिक चम्चो तेल विझी, सिम गैस ते धीरे-धीरे सेकिजनि. वरमीसिली सेकियल ई हुआण घुरिजनि) वरमीसिली चडो पाणी खणंदियूं आहिनि पर रेयुनि में घटि पाणीअ जी जरुरत हूंदी आहे. वरमीसिली थोरियूं ग्ररी वजनि ऐं अजा थोरियूं पाणियठियूं ई हुजनि त गैस बंदि करे, उहे ढकु डेई रखी छडिजनि, पंजनि सतनि मिन्टनि खां पोइ पाणी सुकी वेंदो ऐं वरमीसिली सुठे नमूने ग्ररी वेंदियूं ऐं छुरि छुरि नमूने तयारु थी वेंदियूं. इहे तमामु घणियूं गुरियल सुठियूं ना लगंदियूं आहिनि. भाजियूं बि घटि गुरियल हूंदियूं त सुठे स्वादु ईंदियूं. परिछण वक्ति लीमे जो रसु विझी परिछिजे.

(2) पटाटे जूं पूरियूँ:-

सामग्री :- 2 वडा ओब्बारियल पटाटा, हिक कटोरी कणिक जो अटो, 1/2 चम्चो जीरो, चपुटी सावनि धाणनि जा पता, लूण स्वाद अनुसार, तरण लाइ तेल, 1 अदरक जो टुकर, अठ-डह थूम जूं कलियूं ग्राढा मिर्च या चिल्ली फ्लैकस, 1/4 चम्चो हैड, 2 सावा मिर्च,

विधी :- मिक्यर में जीरो, अदरक ऐं थूम पीसे, उनसां गडु ओब्बारियल पटाटा बि पीसे, हिक दम पेस्ट ठाहे हिक थाल में कढी उन में लूण, सावा धाणा, चिली फ्लैक्स विझी उन में अटो विझी करे, पूरियुनि लाइ थोड़ो सख्तु अटो ग्रोहिबो, अटे खे थोड़ो तेल लगाए, पासीरो करे डह मिन्ट ढके रखी छडिबो. डहनि मिन्टनि खां पोइ अटे खे वरी कले हिक दम स्मूद करे उन मां पूरियूं वेले, तेल गर्म करे उन में तरिबियूं पूरियूं धीरे-धीरे अथिलाइबियूं जीअं टुटी न पवनि ऐं तरण वक्ति तईअ जो तेल पूरीअ जे मथां विझिबो रहिबो त पूरी तमामु सुठे नमूने फुँडंडी.

(3) गजर ऐं गोबीअ जी खटाइण :-

सामग्री :- 1/2 किलो गजर, 1/2 किलो गोभी, 1/2 किलो गोगरुं, हिक बीट, साई थूम, पीली औरि (राई) लूण, ग्राढा मिर्च.

विधी:- गोबीअ खे हिक हिक इन्च जा टुकर करे, टहिकंदड पाणीअ में डह मिन्ट विझी रखिजे गोबीअ खे सिर्फ गर्म पाणीअ में रखिजे, उन खे गैस ते ओब्बारिजे न. गोगिरुं बि सागिए नमूने गर्म पाणीअ में विझी रखिजनि. गोगरुआ जा बि नंदा ऐ सन्हा टुकर करे रखिजनि. डहनि मिन्टनि खां पोइ सभु भाजियूं हिक टोप में विझी उन में लूणु, ग्राढा मिर्च ऐं पीठल राई विझी,

उन्हनि खे चडीअ तरह मिलाए, हिक बर्नीअ में विझी छडिजे. थूम खे धोई करे कुतिरि करे, भाजियुनि में विझी छडिजे, हिकु लीटर पाणी गर्मु करे, टहिकाए, थधे थियण खां पोइ उन बर्नीअ में विझी छडिजे. इहा खटाइण चैनि पंजनि ढीहनि में खाइण लाइ बिल्कुलु तयारु थी वेंदी. खटाणि जो पाणी बि पी सधिजे थो जेको तमामु स्वादी थींदो आहे.

सिन्ध देश जो मुख्तसरु इतिहासु

सिन्धदेश जो जनमु

हिन्दू शास्त्रनि अनुसारु भारत में सत महत्रषि अहिडा थिया आहिनि जेके हमेशह अमरु सऱ्हिया वेंदा आहिनि. बडे महीने जे सहाई पंचमी खे ऋषि पंचमीअ करे मल्हाई वेंदी आहे उन ढीहं ते हिननि सप्त ऋषियुनि जी पूजा कई वेंदी आहे. उन्हनि जो निवासु अंतरिक्ष में आहे. उन्हनि महत्रषियुनि जा नाला हिन रीति आहिनि: अत्रे, जमदग्नि, वशिष्ठ, विश्वामित्र, कश्यप, भारद्वाज ऐं गौतम.

इहे पृथ्वीअ जे लोकनि जे कल्याण वार्ते हमेशह तत्परु रहंदा आहिनि. ब्रह्मा जे हिक ढीहं जे पूरे थियण ते महाप्रलय थिए थो ऐं सभु जीव जन्तु, साहवारा नासि थी वजनि था. ब्रह्मा जी राति गुजिरण खां पोइ जडहिं बियो ढीहुं शुरु थिए थो त वरी सृष्टिअ जो निर्माणु शुरु थिए थो. महाप्रलय वक्ति उहे सप्तऋषि अंतरिक्ष में वजी निवासु कनि था ऐं जडहिं ब्रह्मा जो ढीहुं शुरु थिए थो त हू वापसि पृथ्वीअ ते अची लोक कल्याण जो कार्य कनि था.

हिन वक्ति ब्रह्मा जो ढीहुं शुरु थी चुको आहे. ढीहं जे शुरुआत वारे हिसे खे प्रभात थो चइजे. उन वक्ति पृथ्वीअ ते जलु ई जलु हुओ, किथे बि सुकी धरती कोन हुई. अहिडे वक्ति पृथ्वीअ ते सजीव सृष्टिअ जी रचना करण खातिरि भगवानु विष्णु पहिरीं महावतारु - मतस्य अवतारु वठी खुदि वड्हे मछु बणिजी पृथ्वीअ ते आयल जल ते लथा ऐं जंहिं हंधि पृथ्वीअ ते लथा उहो हंधि हाणोके ओखा बंदर ऐं कछ जे नारायण सरोवर जे विचमें समुण्ड ते हुओ.

अंतरिक्ष में रहंदड हिननि सतनि महत्रषियुनि खे

अगु में ई ज्ञाण पइजी चुकी हुई त भगवानु मतस्य अवतार वठी सृष्टिअ जी रचना करण वारो आहे ऐं मतस्य अवतार जे रूप में प्रधटि थींदो. इहो दृष्य डिसण लाइ हिननि सप्त महत्रषियुनि जी इछा थी. हुननि भगवान विष्णुअ खे प्रार्थना कई त असां तव्हांजे मतस्य अवतार जो दर्शन करण जा अभिलाषी आहियूं कृपा करे असांखे दर्शन जरुर करायो. भगवानु विष्णु राजी थियो. लेकिन महत्रषियुनि वरी प्रार्थना कई त असां दर्शन खां अगु स्नानु करे पवित्र थी अचणु था चाहियूं. इन खां सवाइ पियण लाइ मिठे पाणी पिणि घुरिजे. पृथ्वीअ ते फक्ति समुण्ड ई समुण्ड ऐं खारो पाणी आहे. उन्हनि जी प्रार्थना बुधी भगवान विष्णुआ धरतीअ जो नंढो टुकुरु पाणीअ खां ब्राह्मि कढी मिठे जल जे सरोवर जो निर्माण कयो. सभिनी महत्रषियुनि परसनु थी स्नानु करे जलु वरिताए सरोवर जे किनारे ते वेही भगवान विष्णुआ जे मतस्य अवतार वठण जे घडीअ जो इन्तजारु करण लगा.

भगवान विष्णु वडे मछ जे रूप में प्रधटि थियो. सभु महत्रषि डाढा खुशि थिया. ही मिठे जल जो नंढो सरोवरु “नारायण सरोवर” जे नाले मशहूरु थियो ऐं अजु पिणि गुजरात जे कछ परग्नाणे में आयलु आहे. ही सरोवरु दुनिया जे सभिनी मिठे जल जे सरोवरनि में पुराणे में पुराणो आहे.

सजीव सृष्टिअ जो निर्माणु शुरू थियो ऐं धरतीअ जी समुण्ड मां ब्राह्मि निकिरण जी शुरुआत थियण लगी.

पहिरीं सिन्ध, कछ गुजरात, ब्रजभूमि, बलोचिस्तान वारो हिसो ब्राह्मि निकितो.

अहिडीअ तरह हिन सृष्टिअ में धरतीअ जे उत्पत्तिअ सां ई असांजी सगोरी सिन्ध, कछ गुजरात वृन्दावन जी पिणि उत्पती थी.

सिन्ध ते राजु कंदड घराणा

(नोट: अग्नियें वक्त में सिन्ध जी सरहद तमामु वडी हुई, जंहिं में पंजाब, अफ़गानिस्तान, बलोचिस्तान वगैरह शामिल हुआ.)

* सतयुग में दक्ष प्रजापतिअ जो डोहिटो हिरण्य कशिप विशाल सिन्धू देश जो राजा हुओ ऐं हुन जी राजधानी मुल्तान में हुई. प्रहलाद भग्नति हुनजो वडो पुटु हुओ.

* त्रेता युग में रामायण काल में सिन्धू देश ते राजा भरत जो राजु क्राइमु थियो. हुनजे पुटनि तक्ष ऐं पुष्कर सिन्धू देश जो विस्तारु कयो.

* छापुर युग में महाभारत काल में धृतराष्ट्र जी पत्नी गांधारी ऐं शकुनीअ जो सिन्धू देश सां संबंधु हुओ. कौरवनि ऐं पांडवनि जी हिंक ई सिकीलधी भेण दुशाला हुई, जंहिं जी शादी सिन्ध जे राजा जयदर्थ सां कराई वई हुई. जयदर्थ जे वध खां पोइ सिन्ध ते पांडवनि जो राजु हुओ.

* ईसवी सन् खां ११०० साल अगु सिन्धू देश ते राजा राम जे वंशज सूर्यवंशी राजा बालीका जो राजु हुओ.

* ईसवी सन् खां ५३२ साल अगु ईरान जे राजा डैरसि पंहिंजी हुकूमत क्राइमु कई.

* ईसवी सन् खां ३२६ साल अगु यूनान जे सिकंदर ऐं सेल्युकस जी हुकूमत रही.

* ईसवी सन् खां ३२२ साल अगु मौर्य वंश जो राजु हुओ.

* ईसवा सन् खां १३० साल अगु सांगा वंश, समेन वंश जो राजु हुओ.

* ईसवी सन् ७८ ताई शालीवाहन ऐं उन बैदि राजा पृथू जो राजु हुओ.

- * ईसवी सन् ३२० ताई कुशनि वंश जो मशहूर राजा कनिशक राजु कयो.
- * ईसवी सन् ३२० में पांचाल नरेश सथेन शासकनि खां हारायो.
- * ईसवी सन् ३५० खां ४९७ ताई गुप्त वंश राजु कयो.
- * ईसवी सन् ४९७ खां ६२२ ताई राइ वंश राजु कयो. हिन वंश जा मशहूर राजा हुआ : (१) राइ देवाजी (२) राइ सहारसि (३) राइ सहारी (४) राइ सहारसि ब्रियों (५) राइ सहारी ब्रियों
- * एसवी सन् ६२२ खां ७१२ ताई ब्राह्मण घराणे राजु कयो जंहिंजो राजा हुओ चचिएं उन बैदि राजा झाहरसेन.
- * ईसवी सन् ७१२ खां ७७० ताई अरबनि बगदाद जे खलीफनि जी हुकूमत रही.
- * ईसवी सन् ७५० खां १०२४ ताई उम्वी घराणे, अबासी घराणे राजु कयो. उन बैदि बगदाद तर्फ मुक्ररु कयल गवर्नर जी हुकूमत ऐं कुझु वक्ति हिन्दू आजपूतनि जो शासन.
- * ईसवी सन् १०२४ खां १०५८ ताई गङ्गनवीअ हुकूमत ऐं कुझु वक्ति खुदि मुख्त्यारु देश रहियो.
- * ईसवी सन् १०५८ खां १३५८ ताईं सूमरनि जो राजु हुओ, जंहिं में मुख्य ११ सूमरनि राजु कयो. अबनु सूमरो, भूंगनि, डोडो, चनेसरु, निंगरु उमरु, हमीर वगैरह हुआ, हिन काल जूं मशहूर सिन्धी लोक कथाऊं जहिडोकि लीला चनेसरु, उमरु मारवी, मूमलु राणो झाढियूं मशहूरु हुयं.
- * ईसवी सन् १३५८ खां १५२९ ताई समा शासकनि जो शासन रहियो. हिन वंश जा १७ शारक थी गुजिरिया, जंहिं में मुख्य हुआ - जाम अनड, जाम तमाची. नूरी जाम तमाची हिन काल जी लोक कहाणी आहे.
- * ईसवी सन् १५२९ खां १५५७ ताई अरगूननि जो राजु रहियो

- * ईसवी सन् १७५६ खां १७११ ताई तुरखान वंश राजु कयो.
- * ईसवी सन् १७१२ खां १६१७ ताई मुगलनि राजु कयो.
- * ईसवी सन् १६१७ खां १७०१ ताई मुगलनि तर्फ दाऊद पोटनि राजु कयो.
- * ईसवा सन् १७०१ खां १७३७ ताई मुगलनि तर्फ कलहोडनि राजु कयो.
- * ईसवी सन् १७३७ खां १७८३ ताई कलहोडनि खुदि मुख्त्यारु थी राजु कयो.
- * ईसवी सन् १७८३ खां १८४३ ताई मीरनि ऐं टालपुरनि जो राजु हुओ.
- * ईसवी सन् १८४३ खां १९४७ ताई अंग्रेजी हुकूमत.
- * १८ डिसेम्बर १८४३ ई. ते अंग्रेजनि मीरनि खे जंगि में हारायो.
- * ई. सन् १८४८ में सिन्ध खे बम्बई प्रान्त सां मिलायो वियो.
- * १ अप्रेल १९३६ ई. ते सिन्ध खे बम्बई प्रान्त खां जुदा कयो वियो
- * १९३७ ई. ते सिन्ध में चूंडुं थियूं. अलाह बरव्वा सूमरो सिन्ध जो प्रधान मन्त्री थियो.
- * ३४ ऑगस्ट १९४७ ई. ते पाकिस्तान ठहण सां पूरी सिन्ध खे उन में शामिलु कयो वियो.

विश्व मातृ भाषा झींहुं

हिक दफे अकबर बादशाह जे दरबार में हिक विद्वान जो अचणु थियो. विद्वानु घणियूं बोलियूं ज्ञाणदु हुओ. हुन काफी बोलियूं ग्लहाए डेखारियूं ऐं अकबर बादशाह खे चयाई, 'राजन ! मूं बुधो आहे त तव्हां वटि काफी चतुरु मन्त्री आहिनि.

मुंहिंजी मातृभाषा कहिंडी आहे, इहो केरु बुधाए सधंदो? बीरबल अखिं जे इशारे सां बादशाह खे निश्चित रहण जो इशारे कयो. देरि राति जो बीरबल बादशाह खे साणि करे गहिरी निंड में सुम्हियल विद्धान मथां तमामु थधे पाणीअ जो मटिको लेटायो. विद्धानु छिरिकु भरे उथियो ऐं कुझु चयो. बीरबल तुर्तु ई अकबर बादशाह खे चयो. “बादशाह सलामत, जड्हिं कोबि माण्हू गुसे में अचे या डिजी वडे थो त हू पहिरीं पंहिंजी मातृभाषा खे यादि कंदो आहे.

21 फेब्रवरीअ ते “विश्व मातृभाषा” ईंहुं आहे. पर इहो ज्ञाणी अजबु थो लगे त संसार जे सभिनी भाषाउनि में पुराणे में पुराणी भाषा मां हिक रिन्धी भाषा जी हिन वक्रित केतिरी न दुर्दशा थी रही आहे, सा कंहिं खां गुझी कान्हे.

अजु संसार में लगुभगु 6000 भाषाऊं आहिनि, जंहिं मां अधोअधि भाषाऊं ‘वेन्टीलेटर’ ते आहिनि. भारत में ई कुलु 900 भाषाऊं - ब्रोलियूं आहिनि, जंहिं मां घणनि ई ब्रोलियुनि जो वजूदि खतिरे में आहे या सुप्हे हस्तीअ तां मेंसारिजी पयूं ववनि. असांजे भारत जे अंडमान जूं ‘बू’ ऐं ‘जेरू’ भाषाऊं हाणे भूतकाल थी चुकियूं आहिनि. चवंदा आहिनि त हर भाषा सां उन जी संरकृति जुङियल हूंदी आहे. भाषा जे लुम्हु थियण ते इहा संरकृति पिणु लप्तु थी वेंदी आहे.

सन् 2000 खां वठी हर सालि 21 फेब्रवरीअ ते “विश्व मातृभाषा ईंहुं” करे मल्हायो वेंदो आहे, जंहिंजी शायदि थोरनि खे ज्ञाण हुजे. युनेस्को तर्फा सन् 1952 में हिकु ठहिराउ पासि कयो वियो त विश्व जो हरि देशि पंहिंजे बारनि खे प्रायमरी तालीम उन्हनि जे मातृभाषा में डिये. सन् 1999 जे 17 नवम्बर ते ब्रियो ठहिराउ पासि कयो त सज्जे विश्व में 21 फेब्रवरी “विश्व मातृभाषा ईंहुं

” करे मल्हायो वजे, जेको सन् 2000 खां अमल में आयो, सन् 1947 ते हिन्दुस्तान जे विरिहाडे बैदि पाकिस्तान नाले हिकु नओं मुल्कु वजूद में आयो, जेको ब्रिनि हिसनि में विरिहायलु हुओ. ओभरु पाकिस्तान ऐं ओलहु पाकिस्तान. ब्रिन्ही हिसनि ते हिक ई सरकार जो राजु हुओ, जिनि में घणाई ओलह पाकिस्तान वारनि जी हुई. ओलह पाकिस्तान वारा उर्दूअ खे सरकारी भाषा बनाइण जे हक में हुआ ऐं ओभर पाकिस्तान वारा बंगाली भाषा जे हक में. नतीजो इहो निकितो जो ब्रिन्ही धुरियुनि में तिरिशी वधण लगी. सरकार ते कब्जो ओलह पाकिस्तान वारनि जो हुओ, इनकरे ओभर पाकिस्तान में विद्यार्थियुनि आंदोलन हलायो त बंगाली भाषा खे सरकारी कमकार में जोगी जाइ मिले.

इन आंदोलन जोरु वरितो ऐं उगिरो खपु धारणु कयो. सरकार खे गोलीबाजी करिणी पई, जंहिं में 4 विद्यार्थी शहीदु थिया. उन खां पोइ आंदोलन चइनी तर्फनि में पखिडिजी वियो ऐं सरकार खे आखिरि झुकिणो पियो. अहिडे किस्म जो आंदोलन, जंहिं में नवजुवान पंहिंजी मातृभाषा लाइ शहीदु थिया हुजनि, शायदि दुनिया में पहिरियों मिसालु आहे.

सन् 1971 में ओभरु पाकिस्तान, पाकिस्तानी सरकार खां अलगु थी हिकु नओं स्वतंत्र बंगलादेश नाले मुल्कु बणियो. हिन लडाईअ में हजारे मण्हू मुआ. बंगाली भाषा खे सरकारी भाषा बणाई वई. ढाका युनिवर्सिटीअ में जंहिं हंधि पहिरीं चार नवजुवान शहीदु थिया, उते हिकु सिमारकु ठाहियो वियो आहे ऐं हर सालु “मातृभाषा ईंहुं” करे मल्हायो वेंदो आहे.

मातृभाषा लाइ हजारे मण्हू शहीदु थियनि, पर हिते त उल्टी गंगा वही रही आहे ! आजादीअ जी लडाई लडंदड नेता घणी करे अंग्रेजियत जा गुलाम

हुआ! पोइ चाहे मोतीलाल नेहरू हुजे या जवाहरलाल नेहरू, महात्मा गांधी हुजे या बाबा साहेब अंबेडकर, सभैर्व विलायत वज्री बैरेस्टर थी आया. उन्हनि मथां अंग्रेजी भाषा जो जबर्दस्तु असरु हुओ. भारत जो संविधान पहिरीं अंग्रेजीअ में ई लिखियो वियो हुओ. जोड़जकु ठाहिण वक्रित बहसु मुबाहिसो , काइदनि जोडण जो कमु वगैरह सभु अंग्रेजीअ में थींदो हुओ. असां लाइ केडी न शर्म जी ग्राल्हि हुई!! असां जी केडी न लाचारी हुई! आजादी मिलण खां पोइ बि बिना कंहिं रंडक जे, बिना कंहिं विरोध जे अंग्रेजी भाषा खे सरकारी कम कार जी भाषा बणाई वई. अजु पिणि साग्री हालत आहे. अजु बि संसद में सज्जी कार्वाई घणो करे अंग्रेजीअ में थी रही आहे. बजेटि पिणि अंग्रेजीअ में पेशि कई थी वजे.

असां जडहिं अंग्रेजनि जा गुलाम हुआसीं, तडहिं अंग्रेजनि खे धिकारीदा हुआसीं. लॉई मैकाले हिकु नओं रस्तो कढियो. हुन भारत में अंग्रेजी तालीम जो पायो विधो. अंग्रेजी पढियलनि खे नौकिरीअ में अग्निराई डिनी वई. माणहुनि खे नौकिरी करण लाइ हिमिथायो वियो. नतीजो इहो निकितो जो हरिको अंग्रेजी पढण लग्यो. जेके अंग्रेजीअ जा विरोधी हुआ, उहे ई इन जा भग्नत बणिजी पिया. चालाक अंग्रेज जडहिं हिन्दुस्तान छडे वजण लग्या, तडहिं सता जी झेरु अहिडनि माणहुनि खे ढींदा विया, जेके अंग्रेजियत जा भग्नत हुआ. भारत जी भोरिडी जनता उन्हनि जे पुठियां हलण लग्यी.

गांधीजीअ पिणि जिंदगीअ जे पोयनि ढींहनि में मातृभाषा जी अहमियत समझी ऐं बारनि खे शुरुआती तालीम मातृभाषा में मिलणु घुरिजे अहिडी हिमायत कई. पर आम लोकनि जे दिमाग में जेका शुरुआती ग्राल्हि घरु करे वई हुई, सा निकिरणु ढाढी डुखी हुई. अंग्रेजी भाषा में पढिहियल

तब्के खे सरकारी नौकिरियूं , म्युनिसपालिटी, प्रान्तनि जे राज्य सरकारियुनि ऐं देश जी संसद में पहुचण में सहूलियत पिए थी. देश जे विरिहाडे खां पोइ अजु पिणि अहिडनि मण्हुनि खे सवलाईअ सां नौकिरी मिले थी, जेके अंग्रेजी सुठीअ तरह ज्ञाणनि था. अहिडियुनि हालतुनि खे बदिलाइण जी सख्तु जखरत आहे.

अंग्रेजी सभ्यता ढांहुं माइलु थियणु माना पंहिंजी सभ्यता खां परे थियणु ऐं जेको पंहिंजी सभ्यता खां परे थींदो उहो कडहिं बि पंहिंजी मातृभमि, पंहिंजी मातृभाषा ढांहुं वफादारु नथो थिये. इन करे असां पाण ऐं पंहिंजनि बारनि खे पंहिंजी मातृभाषा ढांहुं वफादारु रहण जी सिख्या डियूं.

With Best Compliments From
**SEAWAYS MARITIME
 &
 TRANSPORT AGENCIES
 P LTD
 SEAWAYS
 SHIPPING AGENCIES**

509/510/521, VYAPAR BHAVAN, P. D'MELLO ROAD,
 CARNAC BUNDER, MUMBAI - 400009 (INDIA)
 TEL.: 23486115 / 23486116 / 40425333 (Hunting)
 Direct : 6631 4137 (VBD) Fax : 91-22-23488702

E-mail : doolani@seaways.in
 nirav@seaways.in
 bhisham@seaways.in

M : 9820058789 (VBD) 9920058789 (Nirav)
 9820158586 (Bhisham) 9820056607 (Vijay)

ٿيڻ لڳي آهي. چوڻ جو مطلب اهو قطئي ناهي ته سڀ انعام اڪرام بيڪار آهن يا ماڻھوءَ کي ڪنهن چتاپيٽي ۽ حصوي نه وٺڻ گهرجي. همت افزائي ڪرڻ لاءِ اهو سڀ ضروري آهي ئي، پر ان سان گڏ اهو ڏيان به رکڻ کپي ته ڪنهن جي پرتبيا جو اُتساه وڌائڻ بدران هن جي اهم جو هن جي گھمند کي اُتساهت ته نه ڪري رهيا آهيون ۽ ايترى چريائپ به نه هئڻ گهرجي جو جيڪڏهن پھريون نمبر نتو اچي يا انعام نتو ملي ته گھور نراشا ۽ ڏڪجي وڃون ۽ دماغ جو بئلننس وڃائي وھون.

نوبل پرائيز جن کي مليو ان جي لست کان، جن کي نه مليو ۽ اهي وڌيڪ ودواں هئا، اهڙن جي لست ڏاڍي وڏي آهي.

زندگي ڪا ريس ڪورس جھڙو ميدان ڪونهي جتي گھوڙن دوڙائڻ جھڙيون چتاپيٽون رکيون ٿيون وڃن. اها ڪو پھريون، پيو نمبر آڻڻ جو يا هار جيت جي فيصلبي ڪرڻ يا جوئا کيڏڻ جو استان ڪونهي، جتي جيڪو ڪتي اهو سچو ۽ جيڪو هارائي اهونکمو! زندگي ۽ کي ايترى قدر مشيني يا نقلني به نه بنائڻ کپي ۽ انکي ان جي ئي روپ ۽ ماڻڻ جڳائي. هر ڳالهه ۾ پنهنجي جي مشابهت، پنهنجي ڀيت پين سان ڪري نه ڪڳيون هڻون ۽ نه دُکي ٿيون، بلڪ پنهنجي شخصيت کي پنهنجي ئي سماجهي ان انوسار، پنهنجي رُچي ۽ انوسار زندگي بسر ڪريون.

ڪڏهن کي ماڻھو ضد ڪندا آهن ته ته فائينل امتحان ۾ منهنجي ذي ۽ جو پھريون نمبر اچڻ ئي کپي. هن کي ڪين سماجهائجي ته امتحان ۾ هو ڇا ٿي لکي، ڪيترو ٿي لکي، ڪھڙي نموني ٿي لکي ۽ امتحان ۾ ڪھڙي نموني جا سوال پچيا ٿا وڃن، سچو دارومدار انهن حقiqتن تي آهي. تو هان پنهنجي ٻار مان، سُڻيون ۽ تمام سُڻيون مارڪون ڪڻي اچڻ جي اميد ضرور رکو ۽ رکڻ به گهرجي پر هن جو پھريون نمبر اچڻ ئي گهرجي اهڙي صدرکڻ سان ٻار جو ئي نقصان ٿيڻ وارو آهي. جيون جي هر طبقي تي جيڪڏهن اهڙو ئي مقصد رکي هلبو ته مان ئي پھرئين نمبر تي ئي رهان، ڏنڌي ۾ به اهڙو مقصد رکي هلي ته پوءِ اهڙي مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ بعضي ڪيس ڪي نه ڪي غلط رستا اختيار ڪرڻا پون ٿا.

جيترى قدر پھرئين يا ٻئي نمبر تي اچڻ جي ڳالهه آهي، ٺيڪ آهي، انعام اڪرام پائڻ به ٺيڪ آهي، ساهتيه ۾، ناتڪن ۾ بھرو وٺڻ ۽ انعام حاصل ڪرڻ به ٺيڪ آهي پر اهو ڪنهن جي پرتبيا يا قابليت ماڻ جو سادن ناهي. جنهن ماڻھوءَ کي انعام مليا اهو پرتبيا سمپن ئي هئڻ گهرجي ائين ضروري ناهي.

چتاپيٽين ڪرڻ جي چريائپ ايترى قدر ته وڌي ويئي آهي جو 'سونهن' جي به چتاپيٽي

پی. ایچ. دی ڪري پنهنجي سماج جو نالو روشن ڪيو. مطلب ته اخبارون اهڙين خبرن ۽ ڦون سان پريون پيون هونديون آهن. اهو ته ڦيك پر بلڪل رواجي ڳالهه لاءِ پنهنجي لاءِ ڏينورو پٽڻ ۽ پٽائڻ، پنهنجي واڪاڻ پاڻ ڪرڻ جو فيشن ٿي پيو آهي. ڪير ڪنهن سيمينار ۾ حصو وٺي ته ان ۾ ڪا وڌي ڳالهه نه چئبي، پر ڪنهن انتر راشتريه سيمينار ۾ شركت ڪري ته پوءِ اجا ڦيك آهي.

مون پرداں منtriءَ کي چني لکي هن کي إن فسم جي صلاح ڏني هئي ۽ هن اها ڳالهه مجعيءَ هي قدم کنيو، فلاڻي قسم جي خبر پهرين مون ئي بُڌائي هئي وغيره اهڙين ڳالهين ڪرڻ سان پنهنجي پُڻي پاڻ ٿپرڻ وانگر آهي.

هاط ته هيترى پرسينتىچ ۽ هيترى نمبر جون ڳالهيون ڪيون وينديون آهن ۽ اسان اچي آخرين طبقي تي پهتا آهيوں جو سُڪول ۾ ٻار مس داخل ٿيو هجي تڏهن کان وٺي هن جي مغز ۾ اهڙيون ڳالهيون ٺوي ڀريون وينديون آهن ته جيون ۾ پهربيون يا بيو نمبر آڻڻ ۾ ئي سارٽڪتا آهي. ان کان سوا جيون نڪمو آهي. هيترو نمبر نه اچي يا هيترى پرسينتىچ نه اچي ته نندپڻ کان ئي ٻار گهور نراشا ۾ غرق ٿي ويندو آهي. وري جو رڪارڊ ٿوڙڻ ۽ وشور رڪارڊ ٿوڙڻ جو چڪر هليو آهي يعني ڪنهن به نموني نالو گنيس بوڪ ۾ اچڻ کپي اهڙيون چتا پيٽيون شروع ٿي ويون آهن.

کي ڪو به انعام نه مليو. هن پنهنجي ڪلاس ٿيچر کان پيچيو ته مون کي انعام نه مليو آهي، ائين چو؟ ڪلاس ٿيچر، منو ڳيان سنڌي نموني ڄاڻندمي هئي سو کيس داسو ڏيندي چيو ته چو نه. توکي به انعام ملندو. انعام ڏيڻ جو ڪاريءَ پوري ٿيڻ تي هئو ته اُن ڪلاس ٿيچر اڌائونسمينت ڪئي ته هڪ انعام ڏيڻ باقى آهي، پر ان جي وچور پوءِ ظاهر ڪئي ويندي. ائين چئي هن ونستن چرچل جو نالو پڪاريءَ ۽ هو بوڙندو وڃي استيچ تي پهتو ۽ چيف گبيست کان انعام حاصل ڪيو.

ان واردات چرچل جي من تي گھرو اثر پئدا ڪيو ۽ هو من لڳائي پڙھن لڳو. هو دنيا جو هڪ وڌ وڌوان ۽ سياسي مدبـر بطيءـو ۽ انگلئند جو سقل پرائيـم منستر ٿيو.

انعام ۽ پهرئين، بئي نمبر جو چڪر، هاڻي ايترو ته وڌي چڪو آهي جو هر روز سُڪول ڪاليچ ته ڇڏيو پر ساهتيه، راندين روندين، ناڪن شاتڪن ۾ اج پهربيون نمبر ڪير آيو، ڪھڙو انعام مليو، ڪھڙي نموني سنمانت ٿيو، اهڙيون چرچائون خوب ٿيڻ لڳيون آهن. اخبارن ۾ به، "شهر جو گورو" ، "سنڌي سماج جو شان" وغیره جهڙين هيدينگ سان هر روز هڪ به پيچ انهن خبرن سان پريل هوندو آهي. فلاڻي ائڪٽر ڇا ته ناڪن ۾ واجت وجايا، فلاڻي سنگر ته ڪمال ڪري ڇڏيو جو سڀ حاضرين جهومط لڳا. فلاڻي ماڻهوءِ فلاڻي سڀجيڪت ۾

پارٹیپر سندھو سپا

نیوز لیٹر

۲۶۰ اذک

فیبروری ۲۰۲۱ ع

Registered with Newspaper of India (RNI) 70242/94.

To,

زندگی - هک چتا پیتین جو ریس کورس؟

سکول جا بار جن کی انعام ٿي مليو اهي ته خوش ٿي دوڙندا استيچ ٿي چڙهي ايندا هئا، پر جن کي ڪو انعام نه پئي مليو انهن مان گھڻن جا منهن لتل هوندا هئا، نراش ٿي وينا هوندا هئا. ٿي سگهي ٿو ته اهڙن بارن گهر ۽ وڃي روڻي به شايد کاڌي هجي، شايد آرام سان سمهيا به نه هوندا! ۽ اهڙا بار سوچيندا هوندا ته مون کي ڪو انعام نه مليو، شايد مان نڪمو آهياب. مون ۽ ڪا قابليت، پرتپيا ڪانهي. منهنجو جيون ويرث ئي آهي!

مون کي انگلئند جي مستر ونستن چرچل جو قصو ياد ٿو اچي . هو ننديي هوندي ڏايو شيطان چو گرو هئو، پڙهائيء ۽ ڏڏ هئو. هڪ دفعي هن جي سکول ۽ انعامي جلسي جو آيو جن ڪيل هئو. بارن کي جدا جدا نموني انعام پئي ڏنا ويا، پر هن

سکولن ۽ ڪاليجن ۽ سالياني امتحانن ڪان پوءِ گھڻو ڪري انعامي جلسن جو آيو جن ڪيو ويندو آهي. هر ڪلاس جي هر سيڪشن مان وڌ ۽ وڌ مارڪون آڻيندڙ بارن کي انعام اڪرام ڏيئي نوازيو ويندو آهي . ڪنهن کي روڪڙ رقم ، ته ڪنهن کي شيلڊ ته ڪنهن کي سرتيفكيت ڏيئي انهن جي همت افزائي ڪئي ويندي آهي.

منهنجي سکول ۽ ۱۴۰۰ بار هئا، انهن مان ۳۰۰ بار واهم جا ٿيندا هئا جن هڪ يا پئي جدا جدا ڪارڻن سبب انعام پائڻ لائق پاڻ کي بطيءو هئو. هن موقعي تي خاص مهمان کي گھرايو ويندو هو جنهن جي مبارڪ هتن سان انعام ورهايا ويندا هئا. هن قسم جو جلسو گھت ۽ گھت ۲ ڪلاڪ هلندو هئو. انعام ڏيندڙ جا هٿ ۽ ٿنگون ٿڪ جي ڪري جواب ڏيئي چڏيندا هئا !